

Verslag vogelweekend Ameland voorjaar 2012

De boot van 9.30 uur vanuit Holwerd. Er is weinig waarvoor ik mezelf vrijwillig om vijf uur het bed uit duw. Voor vogels doe ik het.

Margreet Bijpost

Het begon allemaal met een nachtegaal in mei 2007, midden in de nacht in de duinen. Onbegrijpelijk mooi en even onbegrijpelijk dat ik zijn geluid nog nooit had gehoord, terwijl ik ook als kind vaak in de duinen was.

In 2009 gaf ik me op voor een serie van drie excursies 'vogelgeluiden voor beginners'. Ik ken een kind van twee dat twee soorten vogels onderscheidt: de vogel en de 'grovel', de grote vogel. Veel verder dan dat ging mijn kennis nog niet in 2009. Elke vogelzang leek op een wekkertje. Ik was heel goed in het 'naast de vogel kijken'. Pas als ie opvloog begreep ik waar 'daar' was. Meteen een goede kijker kopen, cursussen doen en veel naar buiten gaan helpt.

En vogelweekenden!

We zijn met een kleine dertig mensen. Op Ameland is de eerste stop de fietsverhuur. Met of zonder luxe vering, wel of geen lage opstap, gratis fietstassen. De grote bagage gaat per busje direct naar de kampeerboerderij.

Wij gaan in drie groepen uiteen, met in mijn groep Poul en Wouter als begeleiders. Dat is eerder al heel goed bevallen. Het globale plan is: vrijdag de westkant, zaterdag de oostkant en zondag het midden van het eiland.



Poul en Wouter

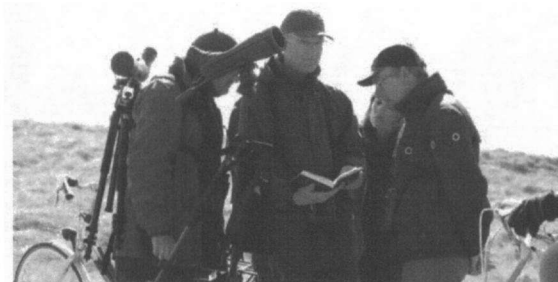
foto: Margreet Bijpost

Het is lekker weer. Winderig, koel en vaak zonnig.

De eerste dag worden al 87 soorten gezien. Een behoorlijk deel ontgaat mij nog. De bruine kiekendieven en de kneutjes zijn zo vaak en goed te zien, dat ik denk dat ik ze voortaan zal

herkennen. Behalve van vogels is het ook genieten van vogeltaal; namen zoals kneu, kuifduiker en braamsluiper zijn heel geschikte scheldwoorden voor in het Amsterdamse verkeer!

Op vrijdag wordt een roofvogel gezien die niet meteen herkend wordt. Ik kijk niet mee, het beest vliegt veel te hoog, maar noteer: hij heeft een 'heel rosse, relatief lange staart en heel biezende witte bovenzweugeldekveren'. Ik ben vergeten wat de uiteindelijke conclusie is van het roofvogeloverleg, maar onthield wel de conclusie van Wouter: 'Niks leukers dan roofvogels ver weg'.



Welke roofvogel zou het zijn? Foto: M. Bijpost

In de kampeerboerderij volgt de kamerverdeling. De oordoppen zullen deze keer niet nodig zijn. We slapen met z'n tweeën op een zespersoos kamer. De soep is prima, de corveebeurten lopen op rolletjes. Na het eten komen twee mensen van de Vogelwacht Hollum-Ballum vertellen over de vogels op het westelijk deel van Ameland. Als zij melden dat aan de westkant in de Feugelpôle veel grote sterns broeden, zie ik Poul en Wouter bliken wisselen. Dat hebben wij vandaag niet gezien en moet nog wel op het programma!

Na een plaatselijke kruidenborrel in het dorpscafé naar bed. Ik slaap slecht en leer dat scholeksters de hele nacht door geluid maken. Zaterdag de oostkant. Mooie landschappen, strand, dorpjes, weilanden. Wat minder soorten dan vrijdag, maar weer een mooie dag. (foto tekening Johan de Koning)

We zien ook veel zangvogeltjes. Ik weet nu dat het verschil tussen een niet zingende tiftjaf en

fitis definitief kan worden vastgesteld door de lengte van bepaalde veren. Handpenprojectie! Ik vergeet steeds de term, maar met Poul is er de deal dat als ik met mijn vingers knip hij 'handpenprojectie' roept. Het werkt het hele weekend.



Ameland

Tekening: Johan de Koning

Zondag is de wind van stevig naar hard aangetrokken. Ik heb een hekel aan de combinatie wind en fietsen. Door de grote sterns klim ik toch tegen de storm in. Het is handschoenenweer.



Foto: Coby Hoogenboom

Zittend op de dijk hebben we goed zicht op de kolonie. We bezoeken nog een keer de vogelhut aan het water, waar we vrijdag



Grote sterns

Foto: W.J. Hoeffnagel

roerdompen hoorden. Wouter is de enige die er ook een ziet. Wij, buiten de hut in de zon, zijn net te laat als er keihard 'roerdomp' van binnen klinkt.

We drinken nog wat op een terras voor we richting boot gaan. Huismussen hebben inderdaad een wit vlekje boven hun oog, zie ik daar.



Huismus met 'vlekje'

Foto: Margreet Bijpost

In totaal worden 105 soorten gezien en gehoord. Ik herinner me vooral de bruine kiekendieven, de goudplevieren, de heel dichtbijge grutto's, de kneutjes en het (door Huub gespotte) prachtige vuurgoudhaantje. Ik ga vijftig jaar vogels negeren niet inhalen. Het vogelvirus heeft mij wél te pakken. Laatst las ik in een recept 'bosuil', terwijl er natuurlijk 'bosui' stond. Mijn aandacht is tegenwoordig meer voor de vink op de achtergrond, dan voor het gebazel van geïnterviewde politici. Ik had al één verslaving: lekkere koffie (met slagroom). Die is uitgebreid: vogels met lekkere koffie is nóg beter.